

nende keske', ega miljatera enam järele jäänd. Välle voorimees: „oh mind waest, kuida talve läbi saan?“ warblane ütles: „ei ole veel waene tül, pead oma eluga maksma!“ Voorimees läks tupa tagasi, istus nüfra meelega abju nurka, warblane hüüdis akna tagant: „Mees, sa pead oma eluga maksma!“ Tema rutu firwe välja, wiskab oma wiha mehe taba, oñnaruut puruks, warblane lendab august sisse tupa, otsekohed abju peale. Uga nüüd sai mehe süda tulist wiha täis, möllas nagu pool hul, tegi abju pihuks põrmuks, warblane lipsti teise kohta, mees taga järele, lõi hullust peast kõik majariistad fatti, sai wiimaks surjategija fäte. Naesterahwas tuli noaga; „Kas tapan teda?“ „Ei mite,“ ütles mees, „tema peab veel hirmfamat surma surema,“ wöttis warblase peast finni ja neelas terwelt alla. Warblane hakkas tema kõbus edasi tagasi lendama, pistis wiimaks pea mehe kurgust läbi, hüüdis: „Dot, eot, mees, sa pead eluga maksma!“ Vanamees on wiha pärast nagu meelest ära,

annab naesterahwale firwe, käib warblase suus surnuks lúa. Noene paneb ühe hoobi aga önnetuse kaupa mehe otsa, nii et kõhe surnud maha saadab, warblane suust lipsti wâlia, lendab metsa. —

Wader nüüd küsib: „Tohoo tonti, mis me' selle sitaloriga peame tegema, kas sul paremat juttu ei ole köneleda?“ Kalendritegija vastab: „Oi oi, armas wader, mis sa asjata tapled, waata paremine järele, wahest leiad head öpetust sees olemast, ja kui sa ise paremat ei leia, siis võta seda wastu, mis mina sulle ütlen: —

„Ära narri looma, ega tee temale liiga!“ Tema on ju kaa Jumala loom, ja kui sind taa warblane selle test maeseks ei tee, Jumal, kes warblaste aru on äralugenud, ilma kelle tahimata üfski ueist ei kuku satuksest maha, tasub sulle õige wist su ülekokut, ära unusta seda mite!“